

NUMERUL 10 BANI
ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-dă-ună înainte.
In București la Casa administrației
In Județe și Streinătate prin mandate poștale
Un an în Ţară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Şase luni 15 25
Trezi luni 8 13
Un număr în streinătate 20 bani!

MANUSCRIPELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevărul

Să te reprezintă Române de cuiu strein în casă!

V. Alexandri

ADMINISTRATIA
PASAG. BÂNCEI NAȚIONALE (TELEFON № 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDACTIA
PASAG. BÂNCEI NAȚIONALE (TELEFON № 25)

Impăratul la Sinaia

VIZITE ȘI PUPARI

Entuziasmul comunalo-politesc a fost destul de bine întreținut pentru ca să dea iluziune împăratului Frantz-Josef, că poporul și țara îl aclamă.

Astfel fiind, din punctul de vedere al etichetei, totul este în perfectă regulă și nu se poate spune că suveranul austriac n'a fost bine primit, în mărginile posibilului și în mijlocul unui decor care a lăsat ceea ce a dreptul mult de dorit.

Rămâne acum, după ce tâmbalul să îsprăvit, după ce banii au fost cheltuiți, să cercetăm care vor fi urmările acestelui întrevederi și dacă de acum înainte vor cursa riuri de lapte în țara noastră.

Mai întâi, odată, nimici nu și mai fac iluziune asupra caracterului sosirei împăratului Austriei: e vizita generalului suprem, care vine să-și inspecteze trupele pe căi le-ar comanda în timp de răboiu. Revista de la Cotroceni, vizitarea fortului Chitila, ce-i alta de cît o inspecție militară?

— Dar ni se șoptește misterios, că vizita împăratului însemnează rezolvarea și a chestiunii române din Transilvania.

Serios? Care este chezașia acestei făgăduințe, — de oare ce o simplă vizită, nu-i de cît o banală schimbare de poliție? Vizite s'au mai făcut între împărați și regi, lucru care nu i-a împădicat să-și declare răboiu mai tîrziu. Vizite, în lunga lui viață și carieră, a făcut Frantz-Josef foarte multe și probabil că nu toate au avut rezultate serioze pentru cel vizitat. Așa, acum patru-zeci și cinci de ani, acelaș Frantz-Josef, tânăr și plin de speranțe, vizita pentru prima-oară Transilvania. Români l-au primit cu cel mai sincer entuziasm pe Tânărul rege a căruia coroană ei o scăpaseră și o slujiseră credincioșii în timpul rezvrătirei ungurești din 1848.

Împăratul a plecat, Români s'au apucat să tragă nădejde, și, azi, după aproape o jumătate de secol, el se văd într-o stare mai ticăloasă de cît erau înainte. Împăratul a vîndat Ungurilor cauza lor națională și cind cineva o jumătate de veac și-a uitat făgăduința, ar fi cîndat lucru să și-o amintească, acum cînd e mosneag, gîrbovit și cu greu mai ține în mînile lui tremurîndă sceptrul cu șapte capete al împărației și frînele atitor naționalității din care se alcătuiește Austria-Ungaria.

— S'au sărat, domile. L-a sărat împăratul pe regele nostru de două ori, exclamă Nea Ghiță care este foarte entuziasmat de această pătură.

Nea Ghiță uîta însă, că puparea regilor nu va să zică înfrâțirea poporului.

Mai întâi de toate, pe cind împăratul și regele nostru se îmbrățișea, nu mai ștîu care tribunal unguresc osindea pe un patriot român la cîință de incisoure, de temniță ungurească.

Si apoi, pupăturile nu tot-dă-ună aduc roade bune. Regele Carol, pe atunci simplu domn, de cîte ori nu s'au sărat cu iubilul său vîr, Alexandru al II-lea al Rusiei, lucru care n'a împădecit pe acesta din urmă, ca drept răsplătit că l'am scăpat să fie aruncat în Dunăre, să ne resluiească Basarabia?

In politica dintre state, vizitele și sărutările nu au mai multă importanță

ca cele dintre două simpli particulari.

E o simplă schimbare de banale politice, și de multe ori sărutatul acesta este al lui Iuda, care își vinde pe frațele de eri, pe aliații care îl devine mai tîrziu netrebuincios.

Ce garanție avem noi, că mînile, cînd va izbucni un răboiu, cînd ne vom vîrsa din nou singele și ne vom goli punga pe altarul întrețelui alianțe, ce garanție avem noi, că, cutot pupatul de eri, nu vom fi răsplătiți cum ne a răsplătit Rusia, printre neagră îngrăditudine?

Cînd a apărut italienii pe peron, amicul Otelul s'a sfout mic, a început să tremure, a luat geomantanele deputaților de grădă lată, le-a dus în saloul de așteptare, le-a servit cîte ocafea cu lapte, l-a securat pe măcelarul, și la urmă nu le-a prezentat nicăieri.

Singurul noroc e că se apropie sezoanele parlamentului, încep „afacerile” și astfel e speranță de ratăpare.

Vox.

Cerem explicații!

Am publicat eri un articol de reportaj asupra mistificării României de către Unguri, relativ la Portile de Fier.

E vorba pur și simplu că România nu va trage din deschiderea noului canal

Năzdrăvăniile zilei

De la parada

Iată-mă și la parada pe platoul de la Cotroceni, între berdria lui Bragadiru și ghionjii reglementari ai poliției române.

E teatră mare, birjarul vorbesc ungurește adică înjură, poliția își dă iros, căinii cîntălate, poporul de fugă și giftă. Dar subzisul sindicatul cu un bilet de tribună și cu o cocardă tricoloră pentru birjar, forțăză consemnează și ajuță la Cotroceni.

Aci e mai multă ordine, iar poporul sără primile staționără dincolo de fringhii, facind zimbre și privind la noi cu invitație.

La un moment dat, un cetașean trece pe sub

DECORAȚIUNILE

Înă o paradă: iarăși citeva sute de mii de lei cheltuiți în decorații, înfrumusețări, mascări și demascări.

Zic mascări și demascări, pentru că dacă decorațiunile facute cu ocazia vizitei lui Frantz-Josef au mascat cîrciumile din față gărelă, dărmăturiile de pe lîngă Matache-Măcelaru, murdăriile, locurile virane de pe calea Victoriei, ele au demascat în același timp și lipse de gust, de simțimintă artistică, de imaginație la acei cari au făcut planul decorațiunilor.

La noi se consideră decorația străzilor și a așezămintelor publice, pentru zilele de parada națională, ca o chestie tot atât de simplă și de serușulos regulată, cum e distribuirea sergenților pe străzi la anumite puncte și cu aceleași înșărincări, ca și acum 15—20 de ani. Că site cuvinte, chestiunea întreagă a unei receptiuni sau a unei parăzi, se consideră că o chestie administrativă de rezultat poliției.

Noi suntem de părere că să se cheltuască cît mai puțin pe asemenea lucruri nefolositoare, dar dacă cel cari guvernă și în mină cărora se afă punga statului sunt de altă părere, cerem că, cel puțin, să se pună și oarecare artă în aceste expoziții multi-colore. Astfel ele ar avea cel puțin o parte bună, ar da de o parte ocazune artiștilor noștri să-și dovedească talentul lor și ar prelua și ochii mulților de cetățeni cari se imbulzesc la parăzi cu niște aranjamente artistice întocmite.

Să ne aducem aminte de cum se făceau decorațiunile acum 15 și 20 de ani și ne vom convinge imediat că nimic nu s'a schimbat, de căci sunt cu desăvârșire superioare mijloacele de care dispun azi decoratorii.

Aceleași arcuri de triumf greoase și în aceeași chip acoperite cu stenugă, aceeași similitudine obosită în eșalonarea drapelelor pe străzi, aceeași iluminare; singura deosebită pe căi și în locul lămpionelor și a candelor cu unde-llemn și luminișuri avem candele cu lumană de gaz.

De rîndul acesta s'a cheltuit foarte mult, s'a cheltuit de o sută de ori atât că se cheltuiește de obicei la serbările pentru 10 Maiu. Ce a fost nou? Coroana lui Frantz-Josef și Fintăna de la Sărindar.

Coroana lui Frantz-Josef, cu cîte patru stilpi, a fost înălzată aşa de rău, în cînd și-a pierdut toată frumusețea. Spatiul de la încrucișarea bulevardului cu calea Victoriei este prea mic pentru asemenea decorații. Doulă din stilpi a fost fughești, unul sub balconul hotelului de Boulevard, cel alt în zidul casei Greceanu. Stilpii erau și prea scurți ca să poată reieșî în mijlocul acelor edificii mari.

Cit despre faimoasa Fintăna a Păcii, ea e o simplă însîrere de statui în ipsos, pe un zid foarte grozav, sub masa căruia îștișiturile de apă ca din pungă, dispar cu desăvârșire.

Să cheltuim, că e drept, multă polială, dar și aurul grămadit sără nici gust, e disperat la vedere.

In Franța, pentru venirea împăratului s'au făcut decorațiuni grandioase. Dar de sigur că dacă s'ar fi lăsat grija aranjamentului unui Melisiano al Parisului, lucrul ar fi ieșit tot așa de boicui ca și la noi. Acolo s'au numit comisiuni de artiști și planul general al decorațiunilor a fost făcut de un adevarat maestru în materie, D. Jambon.

Imaginația artiștilor a fost lăsată liberă, lanturile tradițiunilor în materie de decorații — înălță o chestie în care și noi avem tradiții și ne simili să le respectăm — au fost rupte. Grăție acestei dispoziții, pădurea Boulogne a fost transformată într-o splendidă aleă de steaguri și arbori, într-o amestecatură fantastică.

Si toamna din dezordinea în care erau asfîrse în mijlocul frunzisului steagurile, florile și luminele, ieșea splendoarea feceră a acelei.

Dacă s'ar fi procedat tot astfel și la noi, dacă s'ar fi înșărincat o comisie de pictori și arhitecti să întomească planul general al decorațiunilor, de sigur că s'ar fi cheltuit mai puțin și s'ar fi făcut și adevarat lucrările artă.

La urma urmelor, pentru ce se fac decorațiunile? Este vorba de o simplă manifestație, numai de un omagiu pentru oaspe cum e cazul de față, sau și o simplă expoziție de artă. Dar doar colonel Vartiai îl zărește cum se reiașă în brațele familiei și hop la dumneala! Biné, domnule, ai venit să defilezi cu copiii?

— Să trăiți, domnule colonel, familia!

— La garda pietei, rănește don Vartiai, iar bielul ofișer pleacă către închisoare, dar de astăzi orfan de copii.

Un alt ofișer, tot dintr-o cîte fără trupă, sosește cu cîteva minute înaintea regelui. Colonelul și furios și-l interpleacă.

— Ma iertă, domnule colonel, și răspunde ofișer, dar am pierdut vremea pînd să-mi regelește nevesta în tribuna!

— Futeai să reglez mai din vreme, domnule!

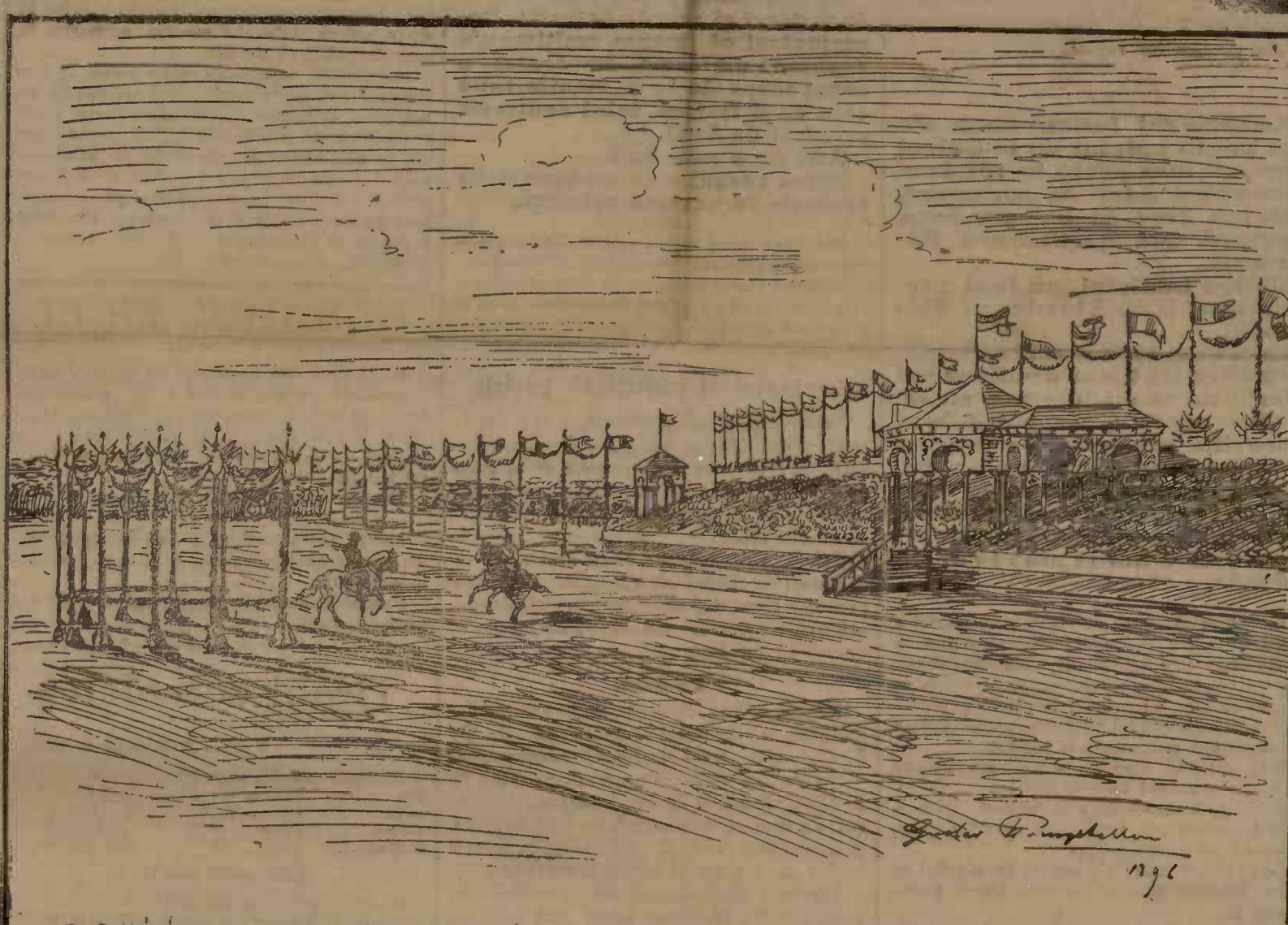
ripostează colonelul și trece înainte.

E frumos la parada, n'ai ce rize.

Vin tot felul de cîldăi, auzi tot felul de vorbe, te pomenești cu feluri de aproponuri și de afronturi în cîte și-e mai mare dragul.

Numai Palladi nu face pentru pardăzi, fiind că prea e abdomenos.

Vardalabum.

Regele Carol prezintă raportul împăratului

Nu trebuie dar să ne pierdem sărită, nu trebuie să ne ambălăm pentru o sărutare, ci, din potrivă, acum cînd împăratul este pe plecare, cînd petrecă la Sinaia, — dar cel puțin de astă dată pe socoteala regelui Carol, nu a țără, — să cercetăm ravagiile cari s'au făcut în finanțele noastre cu această vizită și să ne rugăm lui D-zeu și tuturor sfintilor, ca, pe cînd s'au putea, să ne păzească de această cinste, de vizite împăratești, cari, de sigur, costă scump și nici nu fac.

Const. Mille.

SATIRA POLITICA

Vin italienii!

In dimineață zilei cînd a venit împăratul, s'a audiat un strigăt strident în gara Vîrciorova: „Vin italienii”!

Un moment a fost panică, Bianu a fost apucat de isticale, aburul a inghețat în locomotivă, iar drapelul românesc a devenit galben peste tot.

Ce era? Iată era Delavrancea, care cu părul mai viloviu de cîta sala Dacia, venea să anunțe sosirea deputaților italieni.

Dacă deputatul de la Ploiești ar fi strigat: „vin turcii”, sociosse că publicul ar fi fost mai puțin impresionat, cîci atât spațiu transpiră din vocea meditată pentru declamație, a deputatului Barbu.

nici un folos. Mai mult încă: Informația noastră, culeasă la fața locului, ne spune că taxele de intrare pe căi le vor pune Ungurii, la graniță lor, ca să împiedice comerțul și exportul român, vor exorbitante.

Cestinea este prea vitală, pentru că guvernul să nu vorbească. Azi, sărbătorile au trecut, împăratul este gata de plecare, totul s'a petrecut în liniște, așa că azi ministrii au capul limpede și pot răsunde hotărîtor în această privință, pot arăta țărăi cine sunt vinovații cari au vindut interesele, fie din neglijență, fie cu bună stîntă?

Să dică guvernul va tăcea, atunci nu vom păstra noi tăcerăi ci vom da de gîl toate infamiile și trădările de țară, cari sărăvîsor în afacerea deschiderii Portilor de Fier.

Si se va vedea atunci că toti politicianii, conservatori și liberali, au plecat mișelescă capul înaintea ordinului regelui, care, sub pretext de interes ale politicei exterioare, a consumat la această nouă uniune

șîru.

Atragem atenția cîteva ofișeri asupra aricoloului de reportaj intitulat „Împăratul și politicianii români” pe care îl dăm în pag. 3-a și în „Informații”.

Dar în sfîrșit, cehia principală pentru noi—dacă se fac asemenea chehui—este, cum am mai spus, manifestarea talentului artiștilor noștri. Sunt în ţara noastră, foarte rare ocazii în care un artist își poate încerca puterea talentului, foarte rar are privilegiul de a dovedi calitățile sale de decorator. Serbările acestea ar putea fi la un punct să fie și o școală, un mijloc de experimentare în artă decorative.

Și mai ales cind decorațiunile se fac pentru ocaziuni ca aceasta de acum, se impune în mod absolut ca să se facă cea mai largă parte artiștilor noștri, căci astfel putem dovedi gradul nostru de civilizație, gradul de dezvoltare al priceperii frumosului, al gustului artistic la noi.

Toasturile de la Mehadia

VIENNA, 17 Septembrie. — Aproape toate zilele comentează în mod simpatic toasturile schimbante la Mehadia, cu ocasiunea inaugurării canalului Portilor de Fier și relevării mal cu deosebire cordialitatea și sinceritatea toasturilor regelui României. Ele vîd în vizita împăratului Frantz-Josef din România, expresiunea trangibilă a unei înțelegeri austro-române.

Fremdenblatt zice: Cuvintele celor trei suverani sunt un mesaj vesel de pace și de amicitie și răspund adevaratelor cerințe vitale ale statelor riverane ale Dunării. Primirea ce poporul românesc a făcut semnificativ regelui său, devedese că recunoaște în gloriosul împărat un amic adevarat și eredincios al României. Cuvintele regelui Alexandru vor găsi de asemenea un consumțion general în Austro-Ungaria.

Noua Presă Liberă zice că toastul lui Frantz-Josef nu era adresat nici suveranilor, nici statelor, ci popoarelor. Aceste cuvinte, lăsând de o parte eticheta, vor găsi drumul înimilor și vor răsună din Alpi pînă la Marea Neagră. Răspunsul regelui Carol a facut de asemenea o impresiune minunată prin călduroasa sa cordialitate. Or cîte este convins că întrevaderea va contribui la strîngere mai mult legăturile de amicitie stabilite în mod așa de teric în cele două state. Întăierea amicului austro-română, după diferite înțelegeri, s'a stabilit, după cum se speră, pentru mult timp.

In toastul corect și politicos al regelui Alexandru, același ziar vede o temperatură mai puțin caldă de către abecă a toastului regelui României. Politica orientală austro-ungară este foarte bine apreciată în România; în Serbia ea este înțeleasă binișor și cite o dată rău, dar ea este în tot-dăuna neînțeleasă în Bulgaria. Noua Presă Liberă adaugă că prin prezența împăratului și a regilor României și Serbiei la serbările Portilor de Fier s'a încheiat în mod solemn, solidaritatea între statelor riverane ale Dunării.

Noua Wiener Tagblatt constată că vizita împăratului la București, este afirmație înțelegerii amicale austro-române. Cuvintele sincere și amicale ale regelui Alexandru sunt o garanție că nu o de temut vrăzdrinăre a situației în Europa, mulțumită bunelor relații ale Austriei cu cele două state balcanice cele mai puternice.

Vizita împăratului

VIENNA, 17 Septembrie.—Noua Presă Liberă zice că unanimitatea partidelor din România este dovedită nu numai politicienilor, dar și oamenilor de neputere și garanție României alipirea sa cu Austro-Ungaria și aliașii săi.

VIENNA, 17 Septembrie.—Ziarul continuă să exprime via lor satisfacție și mulțumirile lor adănci pentru călduroasa primire făcută împăratului Frantz-Josef în România.

Evenimentele din Orient

PARIS, 17 Septembrie.—Tempo zice că la ultima audiencă ce a avut loc la Palatul Ducei de Lorraine, acesta a acordat sultanul D.-lui Cambon, acesta n'a făcut nici un limbaj amenințător față de cel d'intîi. Ambasadorul Franției a rămas pe terenul pacnic al diplomatiei și s'a mărginit să recomande în mod călduros realizarea promisiunilor făcute Armeniei.

PARIS, 17 Septembrie.—Ambasadorul puterilor europene la Constantinopol este unenime a considera demersul făcut pe lîngă sultana de D.-lui Cambon care a afirmat înțelegerea persistență a puterilor interese, ca influență cea mai eficace exercitată asupra guvernului sultanului și ca fiind destinată a face ca chestia orientului să piarză în curând o mare parte a anumitei sale.

INFORMATIUNI

INTERIOARE SPRE SINAI

De la trimisul nostru special

(Prin fir telegrafic)

Sinai, orele 3 și 30.

Trenul de pasageri care a plecat din București la ora 1 și 30 m. pe linia Sinaia, de și avea o mulțime de vagoane, era răsit de lumen. La casă s-a refuzat să se dea bițete la un număr foarte mare de persoane.

Pe tot parcursul pînă la Sinaia, sute de oameni se luptau ca să ocupă locuri în tren; la toate gările insă, casieri refuzau să vină bilete la un număr foarte mare de persoane.

De sigur că ducă direcția C. F. ar fi organizat trei sau patru trenuri pentru ziua de azi, toate ar fi fost înțesate de lumen.

De la București pînă la Sinaia, toate gările sunt bogat decorate și ticsite de lumen.

Tărani de prin satele din apropierea gării, au venit, unii pe jos și alții călări, toți îmbrăcați în haine de sărbătoare, dintre care unii purtând și drapele tricolore.

Se deosebesc decorațiunile bogate din gara Comarnic și din sat. Toate casele sărănești din satele vecine cu linia ferată, sunt împodobite cu drapele și verdeță.

La toate gările lumea așteaptă cu nerăbdare trenul imperial. Rare ori publicul nostru a manifestat o atitudine de mare curiozitate. Femeile mai ales sunt într-un număr extra-ordinar de mare.

Pe la gări sunt compănit de soldați care dau onorurile obișnuite survenitorilor.

Trenul regal merge la Sinaia, pe linia București-Buda-Sinaia.

Val.

La Sinaia

Sinaia, orele 6.50.

Înții sosește invitații cu un tren special. Toți miniștrii poartă decorații austriace. La gară puțină lume pentru acest tren. Trenul imperial sosește la orele 5.30. Lumea adunată strigă ură. Onorurile sunt date de batalionul de vinători. Împăratul dă brațul reginei și trece în revista trupa de pe peron. Se întreține cîteva minute cu miniștrii. Survenitorii apoi părăsesc gară. Împăratul ia loc în trăsura regală înămată a la Daumont, în dreapta reginei; regele ia loc pe scaunul din față.

In astă seară prinț intim, la care nimeni nu va lua parte afară de înțelegeri și familia regală.

Val.

La prințul intim, care s'a dat eri la palatul de la Cotroceni, au luat parte în total numai patru zeci de persoane, printre care și un sprijin de generali din garnizoana București.

Dintre miniștri s'u luat parte numai D-nii Sturdza și Stănescu.

Cu ocazia ocaziei, împăratul Frantz-Josef a ridicat cel dintîi un toast în onoarea armatei române, exprimindu și bărerile îngrijitoare pentru știrea noastră. În urma reștiei la care a zisă.

La acest toast a răspuns regele prin cîteva cuvinte.

Prințul a durat pînă la orele 6 și fără un sfert.

Ei dimineață, după ce cortegiul imperial a intrat în curtea palatului Cotroceni pentru ca de alegă și trece pe platou, unde avea să primească împăratul desfășură armatei, zecile de mii de oameni care urapați tribuna și parteau bulovărăștilor de la Sf. Efremie, au dat năvală ca să ajungă mai înainte la platou.

Sergenii, eri erau în număr mare, guzari și poliția communală să ește înaintată multimedie, și au început să tovescă cu tesacele și basoanele pe cei cari, împingeți de cei de la spate, opunând rezistență politicii.

Din această cauză s'a născut un scandal enorm, transformându-se la urmă într-o bătălie generală.

Mulțimea a hădini poliția care în cîteva din urmă s'a retrus.

Să nu să mai multe arrestări.

Mulți și au spart capetele, iar mai multe foame au fost calcate și strivite sub picioare.

Ur scandal identic, s'a prezentat și la palatul Cotrocenilor și a sosit mulțimea. Jandarmii călări se slorjui în zădăr, căci nu se mai puteau opune curențului de lumen.

Poliția a început sănii să dea la cap celor din primul rînd. Femeile fugeau, iar bărbății hulitați, urmând cu petris în genți.

Împăratul a rămas foarte mulțumit de știația trupelor în timpul desfășurării.

A felicitat pe rege pentru dezvoltarea pe care a luat-o armata sărăie și a vorbit în mod elogios, mai ales de arătărie.

Împăratul a felicitat și pe prințul Ferdinand, pentru atitudinea frumoasă cu care a defilat regimentul al 4-lea de roșiori de sub comanda sa.

În multe trenuri încărcate cu tot ce are Capitala mai distins, au plecat eri la Sinaia. Toate aceste persoane său dusă să aziste la serbarea ce se dă azi în onoarea lui Frantz-Josef.

Aseară, în Capitală, nu se mai putea găsi la niște un birt nîncare. Pînă și lipa berei s'a simțit.

Ei și azi, mulți n'a avut nici ce mincă, din cauza mulțimii ce se află în Capitală.

Puține, dar totuși accidentele n'a lipit cu ocazia sosirii împăratului Frantz-Josef.

Cind a intrat trenul regal în gara Pi-

tești, comandanțul bateriei însărcinat a trage salvele de onoare, din înțepere, a îndreptat gurile tunurilor în față treinului.

Cind s'a făcut deschiderea, toate geamurile de la vagonanele trenului s'a zguduit puternic, iar împăratul și regele emoționați, s'a arătat la fereastra pentru a vedea ce se petrece.

Ei după amiază, împăratul Frantz-Josef a expediat din palatul Cotroceni o depesă către curtea imperială din Viena, prin care comunică impresiile sale în privința modului cum a fost primit în București.

Cancelarul împărătesc, des în termenii buni azi cu D. Sturdza, în urma scuzei și retrăirilor publice facute de acesta de cindă venit la putere, tot nu și-a schimbat părerea asupra conduceților politicii de la noi.

D-lui Goluchowsky se datorează de sigur, atitudinea împăratului și deosebita atenție dată de Frantz-Josef căpetenilor partidului conservator.

Prezintă D-nii V. A. Ureche. Se comentează că foarte mult și faptul că împăratul a cerut să fie prezintat și D. V. A. Ureche, președintele de onoare al Ligii.

Ziaristul ungur a luat nota de acest fapt și de sigur el va fi viu comentat în presa maghiară.

Dud.

Calea Victoriei a fost iluminată și aseară, pînă la Episcopia.

Coroana habsburgică, strada Vămei și arcul de triumf din fața palatului au fost iluminate cu electricitate.

Din cauza abundanței de mătase, suspendăm pentru astăzi urmarea foilei PRIMĂJIE DE MOARTE.

După inspectia generală se crede că prințul Ferdinand va fi numit comandant de brigadă.

Comitetul Ligii va da mîine seară un banchet în onoarea membrilor asociației de arbitraj și pace, care se află de căzi în București.

Ziaristii strâni că au azisă la serbarele de alături și eri din Capitală său declarat foarte mulțumiți de primirea străudătă că se sădă împăratul.

Ducele de Saxa-Coburg a plecat aseară la Sinaia, însoțit de D. general Boranescu, secretarul general al ministerului de razboiu.

A se citi în pagina a patra urmarea foilei PRIN CRIM.

Plingeri

Mai mulți lucrători ai tipografiei căilor ferate, ne roagă să atragem atenționea celor în drept asupra atelierului absolut nefigienic în care sunt săli și lăzăre.

Întrădevăr, imprimeria căilor ferate a fost instalată provizoriu într'un soi de pivniță întunecată și umedă, pe căi de perechi de lemn și lemnătă ură și giroșie. De săi au trecut însă cîteva ani, nimeni nu s'a gîndit că provizoriu nu și tot una cu perpețuă, și deci, să caute un atelier mai bun pentru menajerii lucrătorilor, care, pe lîngă neajunsurile meserică, sunt siliți să inducă și consecințele unui local miserabil, ca cel de care a vorba.

Trebuie să se ia măsuri să se scăpare prin innot.

Aseară pe la orele 9 a început un incendiu pe oasea Bouaparte, la finăria Jeandarilor călări.

Pompierii șosind la timp, focul a fost reținut.

Rezerviștii din Iași au luat decizia de a închide oasea Bouaparte, la finăria Jeandarilor călări.

La oasă se află împăratul, membru familiilor regale și D-nii Goluchowsky, D. Sturdza și Lascăr Catargiu.

Toți cei alii invitați și ministri, se află la oasă.

Cum se vede, regele a tratat pe d. L. Catargiu cu o deosebită atenție în tot timpul securității sale, al monarhului nostru, al înțelui oaspeților noștri — și că să fie oare să fie astăzi importanță acestei vizite, urmărește astfel :

E o stranie și fatală — dacă nu intenționată — coincidență a jocurilor așa de deosebite, așa de contrare, ce să petreacă astăzi, dincolo și dincolo de Carpați.

Dincolo pompoz și strălucire, semne ale înșinuirii unui popor întreg în inaltul său ospre.

Dinoasă, fratele de singur al aceluiași popor, gene de durere, lovit, prizonit și înțepățit de un guvern tiran.

Și guvernul acesta să zice că e guvernul majestății sale, al monarhului nostru, al înțelui oaspeților noștri — și că să fie oare să fie încredere sa.

Observațiunea Tribunelui nu are nevoie de nici un comentariu.

La prințul de gală dat la palatul din București, în onoarea împăratului Frantz-Josef, nu a fost două mese.

La una se află împăratul, membru familiilor regale și D-nii Goluchowsky, D. Sturdza și Lascăr Catargiu.

Toți cei alii invitați și ministri, se află la oasă.

Cum se vede, regele a tratat pe d. L. Catargiu cu o deosebită atenție în tot timpul securității sale, al înțelui oaspeților noștri.

Rezerviștii din Iași au luat decizia de a închide oasea Bou

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE SI SORĂ

IX

Teamă de moarte

Voca Imaculatelor, voce rugătoare, po-runcitoare și dulce tot-de-o-dată, îl chieam.

Dar Lafont, cu toată prudență, cu toată perspicacitatea, cu toată sineța sa, — se zăpăcise strănic.

— O! doctor, zicea tânără femeie, vino, te conjur!... Aleargă!... Dar iute!... Iutel... Mi se pare că acest nenorocit tînăr tot mai respîră!...

Valejii, speriaș atât de atingerea con-tinuă a soneriei electrice, că și de zgomot produs prin cădere pictorului, alergând în toate părțile.

Lafont, printre energie miraculoasă re-cîstigă pe dată singele-i rece.

Trebui o precauție extra-ordinară și o dibacie desăvîrșită ca să poată scoate cor-pul lui Maurice, fară a se da naștere u-nui nou accident.

In sfîrșit corpul nefericitului apără, mo-lesit, hăcuit, întocmai ca un cadavru, și fu dus pe brațe de către mai mulți ser-vitori.

Se aduse numă de cît o imensă masă de marmoare.

— Punetă-l aici, zise Lafont. Voiesc să-l examinez.

Si, într'un mod pe cît de dibaciș pe a-tit de inteligent, el detine ajutor ca acest corp să fie ridicat fără a se provoca vr-o emoragie sau vr-o durere mai mare.

— Drace!... zise el, plaga de la cap e teribil de gravă.

— A murit!... întrebă Imaculata cărcea dinții dîrdătă de emoție.

— Nu. Si e o minune că n'a murit.

Să vedem dacă nu-i alt-ceva grav. Vr'un membru zdrobit, bună-oară, sau pleptul deteriorat din pricina unei asemenea greu-tăți.

Vecinie cu același procedeu minunat, Lafont, cu mîinile lui mici ca de femeie, dezbrăcă pe Maurice, pipă fie-care mem-bru, miscindu-l, dîndu-șă seama dacă fie-ce inchietură funcționează bine.

După ce îl examină, puse urechia la bătăia inimel.

— N'are nimic grav de cît la cap, rosti dînsul; dar rana de la cap ar ajunge pentru a-l trimite pe lumea cealăltă, dacă nu-i se vor da îngrijirile cele mai bune, cele mai inteligente.

— E nevoie să căutăm încă un doc-tor? întrebă Imaculata, galbenă ca sofranul.

Lafont se gîndi pe dată că vizitele con-tinute de căi are trebuință Maurice vor

impunerică prezența lui la otelul Miraflores, și, știind că azilul de nebuni cu minunata organizare ar putea merge și fără dînsul, răspunse:

— Nu, nu, îl voi îngrijii eu singur.

— Dar ocupăriile D-tale!... exclamă ducesa.

— Pentru D-ta ce n'as face?...

Dar trebule să trimitem de grabă un servitor la D. Martin Fontenay... să-i spună ce s'a întimplat... să-l aducă aici.

Căci fiul său nu e transportabil, și de sigur că nu va putea fi mai multe zile.

Imaculata se întrebă pe dată cine s'ar putea duce în stradă Petites-Ecuriès.

Christofor lipsă; ce persoană putea ea să însărcineze cu atât de delicata mi-siune de a spune lui Martin că fiul său, pe care îl adoră așa de mult, e aproape mort?

— Mă voi duce eu însă-mă, se gîndi dînsa, pe dată ce nenorocitul tînăr va fi instalat într'un apartament bun.

Chemă pe o guvernantă devotată care adeseori îi servă și ca doamnă de com-panie, și dădu ordin să se prepare o mare cameră luminoasă și aerisită la etajul înalt.

— Te însărcineză cu transportarea bol-navului în odaia ce i se pregătește? În-trebă ea pe Lafont.

— Nici vorbă, zise doctorul; și poftă avea în mine cea mai absolută incre-dere.

Ducesa nu răspunse.

Se îndrepta spre odaia de culcare, își puse un mantel și o pălărie, și pe cind

se executa ordinele ce dăduse, ca trase următoarele rînduri:

«Scumpul meu Christoval,

«Lui Maurice Fontenay i s'a întimplat un accident foarte grav, la mine; mă duc să caut pe tată-său și să-l aduc la otel. Vrei să vîi și tu pe dată ce vei primi a-cetea cîteva vorbe?...

«Sora ta devotată,
„Imaculata”

Iși aruncă peste toaleta de primire o mantilă de satin negru, iar cupeul așteptind gata de plecare, ea dote vizitului adresă lui Martin Fontenay.

Ceasornicul sună orele opt, cînd ea sosîi la vechiul om de finanțe al lui Mi-hai Berthier.

Acesta era puțin cam neliniștit, căci Maurice nu îi spusește că va pîrozi aiurea și prin urmare, îl aștepta încă.

La vedere Imaculata, simîi că s'a pe-trecut ceva anormal; și simîi aceasta și mai bine cînd văzu emoționea tinerei femei.

Voce-i încătă și tremurătură sa ner-voasă izbi puternic pe tatăl lui Maurice.

Uitînd ori-ce formule de poliță și de conveniență, el se îndrepta către Miraflores, pătruns de cea mai teribilă neliniște.

— Ce s'a întimplat, Doamna?... o în-trebă dînsul, văzînd că ea nu vorbește.

Si apoi, pe un ton mai ușor și cu o-chi încercă în lacrimi, el adaogă:

— Fiul meu... Oh! te conjur, spune-mă să întimplat ceva lui Maurice.

— Da, zise Imaculata, abia putînd să vorbească, i s'a întimplat ceva; dar nu e nici nimic...

Te rog, aibă curaj și speră, căci nu e pierdut încă totul!...

— Ah! Dunnezeul meu!... ce e?...

— A căzut de pe schele.

— A murit?

— Nu, slavă Domnului; dar e aşa de grav rănit, că nu poate fi transportat...

Si-apoi trebuie să ne păsim a-l zdrun-cina, căci i-am pricinui dureri...

Ar fi deci de dorit să mergă la dînsul, ca împreună cu mine să-l dăm îngrijirile trebuințioase.

Fontenay nu rosti nici o vorbă.

Își luă pălăria și fără pardesi, ca un nebun, se îndrepta spre ușă, zicînd du-cesei:

— Să ne grăbim, Doamnă!... Să ne grăbim!... Te rog!...

Drumul, de și su parcurs repede, gra-tie căilor ducesei cări mîncău pavagiul, pără cu toate astea foarte lung nenoro-citul părinte.

In sfîrșit urcară amîndouă scările mag-nifice ale otelului.

Guvernanta aștepta în sală.

— La instalat? întrebă ducesa de Miraflores.

(Va urma)

DUCETI-VA!!!

LA

MARELE BAZAR CENTRAL

CALEA VICTORIEI

SUB HOTEL BULEVARD

Acolo se găsesc Haine BARBĂTEȘTI, BUNE, EFTINE, precum și STOFE FINE pen-tru comande din cele mai renumite fabrici din Franța și Engleră.

151—36

Cel mai mare și cel mai bogat

Deposit cu diferite Lămpi pentru Gaz Aerian, precum Polycandre, Brațe, Lyre, etc. de cristal, bronz și metal în diferite mărimi pentru saloane, antreuri, biouri și cofraje, etc. din cele mai renumite fabrici din Franța, Germania și Engleră și cu prețuri moderate.

L. KEPPICH

Colț cu str. Lipscani, 2 Str. Șelari 2, colț cu str. Lipscani

Reprezentant general al renumitei fabrici de lumină incandescentă system perfectionat care aduce economie de 60% la con-sumația gazului.

CU PRET REDUS

CHAMPAGNE DOYEN & C-IE REIMS

Representant pentru România A. Feldmann București

279—26

Var Hydraulic și Var Alb Gras de Prima calitate

DIN CELE MAI RENUMITE FABRICI

EMIL COSTINESCU, Sinaia.

ERNEST MANOEL, Comarnic

Se vinde direct de către aceste usine, sau prin
REPRESENTANTUL lor GENERAL

JULES SCHNEIDER, Biuroū Technic

BUCURESCI. 74, STRADA LIPSCANI, 74. BUCURESCI

Intreprinderi de Instalații de încălzire, de lumina electrică, conducte de apă, băi, aparate sanitare (Water-Closete) de proveniență engleză etc

Vînzare de MAȘINI AGRICOLE

— Fiul meu... Oh! te conjur, spune-mă să întimplat ceva lui Maurice.

— Da, zise Imaculata, abia putînd să vorbească, i s'a întimplat ceva; dar nu e nici nimic...

Te rog, aibă curaj și speră, căci nu e pierdut încă totul!...

— Ah! Dunnezeul meu!... ce e?...

— A căzut de pe schele.

— A murit?

— Nu, slavă Domnului; dar e aşa de grav rănit, că nu poate fi transportat...

Si-apoi trebuie să ne păsim a-l zdrun-cina, căci i-am pricinui dureri...

Ar fi deci de dorit să mergă la dînsul, ca împreună cu mine să-l dăm îngrijirile trebuințioase.

Fontenay nu rosti nici o vorbă.

Își luă pălăria și fără pardesi, ca un nebun, se îndrepta spre ușă, zicînd du-cesei:

— Să ne grăbim, Doamnă!... Să ne grăbim!... Te rog!...

Drumul, de și su parcurs repede, gra-tie căilor ducesei cări mîncău pavagiul, pără cu toate astea foarte lung nenoro-citul părinte.

In sfîrșit urcară amîndouă scările mag-nifice ale otelului.

Guvernanta aștepta în sală.

— La instalat? întrebă ducesa de Miraflores.

CASA DE SCHIMB
NACHMIAS & FINKELS

No. 2, In nou Palat Dacia-România, str. Lipscani
In fața palatului Băncii Naționale

Campără și vînde efecte publice și face
ori-ște schimb de monede

Cursul pe ziua de 12 August 1896

	Cump.	Vânz.
Reste Ameriabilă	86 25	87
Ametiabilă	99 50	100 50
Obligaț. de stat (Gev. B.)	100 50	101 50
Municipale din 1883	94	95
— 1890	95 50	96 50
Teritoriul Financiar Rural	82	92 10
Urbană	88 25	88 75
— Japon	82	88
Acțiuni Banca Națională	1625	1635
— Agricola	195	205
Fierul Valcean Austria	2 10	2 12
Mărci Germane	1 23	1 25
Bacău și Franceză	100	101
— Italiană	90	95
— Rumänă Africă	2 65	2 70

